

GELOVEN IN LONNEKER

September 2020



Net als Sint Jacobus gaan we moedig verder in deze bijzondere, moeilijke tijd.

In dit nummer onder meer:

- Een interview met een vrijwilliger van het KVG.
- Een Lonnekers oorlogverhaal van Willem Bulter.
- Het verhaal van de overdracht van het Gambiaproject van Hennie en Winnie van der Meer.
- Pastorale bijdrage van Dominee GertJan Lambers Heerspink
- Interviews met Avelijn-medewerkers van onze supermarkt over hoe zij de coronatijd zijn doorgekomen.

Geloven in Lonneker is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere te Lonneker, u aangeboden door de pastoraatgroep.



gezond Oldenzaalsestraat 730
punt 7524 AG Enschede
Lonneker telefoon: 053 - 4358900
info@valre.nl

Fysiotherapie
Sportfysiotherapie
Manuele therapie
Oncologische fysiotherapie
Oefengroepen
Osteopathie
Dietetiek
Psychologie
Qigong / Taiji

valre.nl

Vlees van eigen boerderij!



BSLAGERIJ
Busscher

www.slagerijbusscher.nl

Landweerweg 49, 7525 PH Lonneker
Tel: 053-4356044 - info@slagerijbusscher.nl

Vredehof.
In dienst van het leven.

Bel (053) 431 23 89 of kijk op www.vredenhof.nl

Herman Achterhuis, Johan Vrugteveen, Pedro Swier, Ron de Leeuw



Dierenartsenpraktijk Lonneker

www.bosvoordieren.nl Tel: 053-4317808

De Schikkerij



Bloem en Kado

Doe uw bestelling tijdig,
zodat we u nog beter
van dienst kunnen zijn!

- Verse Bloemen
- Gelegenheidsbloemwerk
- Kadoartikelen

Kom gerust een kijkje nemen in onze sfeervol ingerichte winkel
aan de Bergweg 20 in Lonneker.

053 - 43 59 331

Openingstijden: dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van 08.30 tot 18.00 uur
en zaterdag van 08.30 tot 17.00 uur.

Het Schikkerij Team

Bezorgen in Lonneker gratis, daarbuiten in overleg.



SPAR Aveleijn

Een gewone supermarkt,
maar dan leuker!

Scholten Reimerstraat 53
7524 CR Lonneker



Jonker Zonwering Lonneker

Oldenzaalsestraat 701 7524 AD Lonneker

Tel. 06 53 75 94 98 (053 - 435 35 75)

SHOWROOM: (op afspraak)
Midzomerweg 41 - 7532 SW Enschede (euregio bedrijvenpark)

Markiezen
Uitval en Terras zonschermen
Screens en Windvaste screens
Veranda / Serre Zonweringen
Rolluiken - Roldeuren

Plissé's en Duette's
Facet lights
Rolgordijnen-Vouwgordijnen
Aluminium en Houten jalouzieën
Horeca Zonweringen
Diverse horren systemen

www.jonkerzonwering.nl

info@jonkerzonwering.nl

De Lonneker Passie volgend jaar?

Op 3 april zou de Lonneker Passie worden gehouden. Voor dit evenement is ongeveer twee jaar geleden het initiatief genomen door emeritus dominee Maaïke Schepers van de kapel "Uit Liefde". Maar het coronavirus stak ook hier een stokje voor. De coronatijd duurt voort, maar in deze bijzondere en moeilijke tijd is het ons toch gelukt om Geloven in Lonneker eindelijk weer bij u op tafel te krijgen. Allen die dat mogelijk hebben gemaakt: hartelijk dank.

Het enthousiasme was groot in Lonneker voor het initiatief van Maaïke Schepers. Er werd een Regiegroep gevormd, bestaande uit ds. Schepers, pastoraal werker Carla Berbée van de parochie Maria Vlucht, waartoe de katholieke geloofsgemeenschap van Lonneker behoort en enkele vrijwilligers uit beide Lonneker kerken. Diverse verenigingen en instanties omarmden het idee voor een passietocht door het dorp. Beide basisscholen, de muziekvereniging Excelsior, het Gemengd Koor van de Lonneker H. Jacobuskerk en het koor Op Toon, de toneelvereniging Kameleon, LSV en de Stichting Lonneker Veldfeest zegden hun medewerking toe..

Verlicht kruis

Voorafgegaan door een groot verlicht kruis, gemaakt door de leden van de stichting Lonneker Veldfeest en gedragen door leden van LSV, zou de groep, onder aanvoering van een verteller de route door het dorp lopen.

Het is de bedoeling om de Passie door te schuiven naar volgend jaar.

Uitgangspunt voor de Lonneker Passie was het lijdensverhaal van Jezus Christus. Hij was het die opkwam voor de kleinen, de armen, de minderbedeelden. Hij nam het op voor de zwakken, voor allen die onrecht lijden. Voor hen die aan de onderkant van de samenleving leven. Hij gaat om met alle mensen of ze in Hem geloven of niet. Hij geeft mensen telkens nieuwe kansen en veroordeelt niemand, maar heeft alle

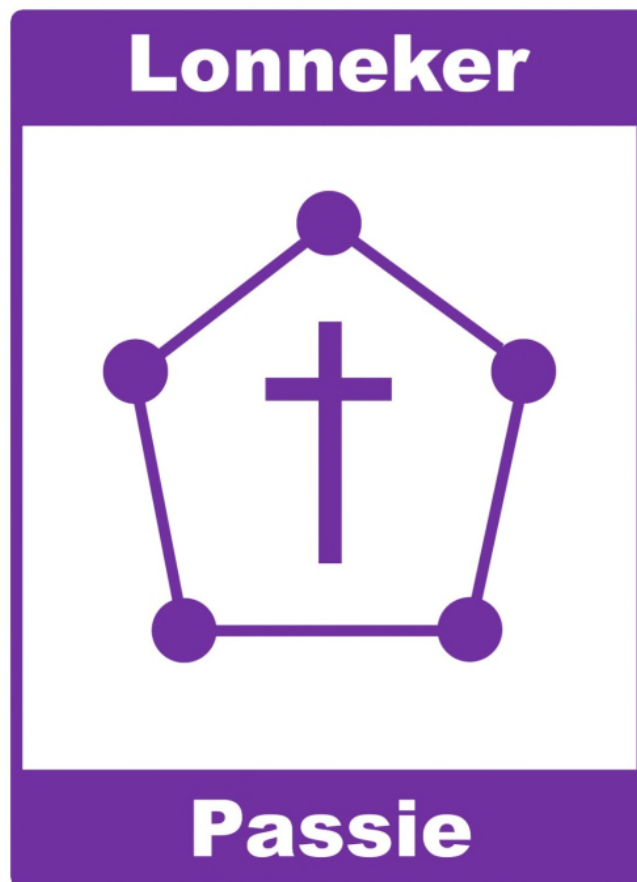
mensen lief: jong en oud, van welk ras of afkomst ook en elke geaardheid. En toch, wie de waarheid zegt en doet, wordt veroordeeld tot het kruis. Volgend jaar gaat de Lonneker Passie vast door.

Heel veel meer ging niet door. Maandenlang waren er geen kerkdiensten en sinds begin Julie hebben we er nog maar vijf gehad in de Jacobuskerk.

Werkgroepen lagen stil, mensen zagen elkaar niet meer.

Maar we pakken de draad weer op, ook met dit herfstnummer van Geloven in Lonneker

waarin u ondermeer zult aantreffen een interview met een vrijwilliger van het KVG, een Lonneker oorlogsverhaal van Willem Bulter, een pastorale bijdrage van dominee GertJan Lambers Heerspink en interviews met Avelijn-medewerkers van onze supermarkt over hoe zij de coronatijd zijn doorgekomen. Maar ook het verhaal over de overdracht van hun Gambiaproject van Hennie en Winnie van der Meer. Veel leesplezier gewenst.



Coronatijd voor de cliënten van onze Spar-super.

In de vergadering voor de inhoud van “Geloven in Lonneker” kwam de suggestie om eens wat bewoners van Lonneker te vragen hoe zij de lock down en de tijd daarna hebben ervaren. De cliënten van de Spar-super horen daar natuurlijk ook bij.

Hier komt Jeroen.

Het was allemaal zo anders. Ik heb weinig kunnen doen. Maar, zegt Jeroen, ik heb wel andere dingen kunnen doen dan normaal en dat was ook wel leuk. Ik woonde gedurende die tijd bij mijn ouders. Ooit heb ik een kookcursus gevolgd bij de Roef. Dat vond ik erg leuk. Ik heb mij daarin verder ontwikkeld. Nu had ik dus de kans om bij mijn ouders thuis te gaan koken. De lekkerste gerechten heb ik gemaakt zoals: pastasalades, bami en nasi en niet te vergeten stoofschotels.

Ik heb veel geleerd over hygiëne, vaker mijn handen te wassen. Geleerd om afstand te houden. Daar ben ik nu bewust mee bezig en eigenlijk vind ik het wel heel fijn om bezig te zijn met hygiëne. De eerste keer boodschappen doen, vooral in het begin, vond ik een beetje eng.

Geweldig om weer te kunnen werken. Dat heb ik toch wel gemist. Wij draaien wel kortere diensten omdat natuurlijk alle collega's ook willen werken. Dus wordt de tijd verdeeld. Ik ben bang voor een nieuwe lock down. Hoop dat dat niet gaat gebeuren.

Het volgende gesprek is met Charnel en Linda.

Charnel is nog niet zo lang bij onze Spar. Ze loopt vanaf juli tot oktober stage voor haar opleiding. Dat zij bij kan springen in de winkel vindt zij geweldig. Het is een leuke en gezellige groep mensen hier. Na haar examen wil ze wel doorgaan, dus zullen wij haar vaker zien. Charnel succes met je studie en met je examen.

Als Linda binnenkomt laat ze zien dat ze een groen hesje aan heeft met de “houd anderhalve meter afstand”. Linda: hoe was het aan het begin van de coronatijd? Dat antwoordt kwam direct, kort en krachtig “NIETS AAN”. Ik woon op mijzelf dus zat ik heeeel veel op mijn kamer. Wij kennen Linda allemaal. Zij werkt al 14 jaar bij ons in de Spar-super. Wat was ik blij dat wij konden beginnen. Ik kan veel verschillende klussen doen in de winkel: sta wel eens bij het brood, in de kantine maak ik schoon en ook de vakken en ik kan goed strijken: dat vind ik ook fijn. Ze werkt veel en is daarom nu ook blij als het weekend is.

Richard heeft veel te vertellen. Hij woont hij in Lonneker bij zijn ouders die een Zorgboerderij hebben. Dus tijdens de lock down kon ik helpen op de boerderij en allerlei klussen doen. Maar Richard schildert ook graag en dat heeft hij ook gedaan. Ik vind het heerlijk, wordt er rustig van. Die schilderijen kun je kopen zegt hij. Er hangt een kastje aan de muur bij de boerderij, daar kun je ze bekijken. Tijdens de Kunstroute komen mensen ook langs de Zorgboerderij. Bezorgen van de boodschappen doet Richard niet meer. Hij is vier dagen in de week bij onze super.

Winnie van der Meer

GELOVEN IN LONNEKER is een uitgave van de Geloofsgemeenschap H. Jacobus de Meerdere, Lonneker verzorgd door de Pastoraatgroep, e-mail secrpgjac@kpnmail.nl

Foto's: Hennie van der Meer. redactie: Ria Bosch, Berend Kok, opmaak advertenties en omslag: Astrid de Jong, opmaak redactionele pagina's: Freddy Kamphuis, eindredactie: Winnie van der Meer. In dit nummer redactionele bijdragen van Carla Berbée, Willem Bulter, Stiny ten Brink, GertJan Lambers Heerspink, Hennie van der Meer.

GELOVEN IN LONNEKER wordt gratis huis aan huis verspreid in de bebouwde kom en directe omgeving van Lonneker door onze eigen vrijwilligers. Hebt u het blad niet ontvangen dan kunt u het gratis afhalen bij De Schikkerij aan de Bergweg, Spar Supermarkt aan de Scholten Reimerstraat en bij Slagerij Busschers aan de Landweerweg.

Wilt u dit blad niet meer ontvangen dan verzoeken wij u een e-mailbericht te sturen aan secrpgjac@kpnmail.nl of op vrijdagmorgen tussen 9.00 en 11.00 uur te bellen met het parochiecentrum Jacobsschelp Scholten Reimerstraat 42, tel. 4359377.



Heinrich und Käthe: Rijksduiters op het Amelink

Door Willem Bulter.

Een tijdje geleden kreeg ik van Mieke Wesseling, een oud-inwoonster van Lonneker (87 jaar oud ondertussen), een pakketje van vijf Duitse brieven uit de oorlogstijd overhandigd.

“Misschien kön iej dr wat met,” zei ze tegen me. Ze had een keer een doos met breispullen gekocht op een rommelmarkt in Enschede, vlak bij de Mariakerk, en daar hadden deze brieven bij ingezeten. Op de enveloppe staat in keurige letters geschreven: *Frau Cath. Pollemans, Amelinkslaan nr. 9 in Enschede, Holland*. De afzender is *Uffz. Pollemans, Feldpost 58042*. De brieven stammen uit 1944 en 1945. Op de envelop staat een dagstempel met de Duitse adelaar en het hakenkruis.

Gaat het om de brieven van een Duitse soldaat die in Lazarett het Amelink verliefd is geworden op een Nederlandse verpleegster die zijn wonden verzorgde? Nee, ik moet u teleurstellen. Het zijn de brieven van een bijna vijftigjarige Rijksduitsers (*1895) aan zijn twee jaar jongere wettige echtgenote. Ze heetten Heinrich Pollemans en Catharina (Käthe) Willemsen, geboren in de textielsteden Gronau en Epe. Beiden hadden een Nederlandse vader en een Duitse moeder, maar hun paspoorten verschilden: hij was een Pruis en zij een Nederlandse. Regelmatig staken leden van beide families de grens over, al naar gelang de werkgelegenheid of de heersende politieke wind, van Gronau naar Enschede en weer terug.

Käthe was al vroeg wees. Toen ze acht jaar oud was, verloor ze haar vader, een textielarbeider die vroeg *Invalidenrentenempfänger* geworden was. Op haar dertiende verloor ze haar moeder, die juist was hertrouwd met de schoenmaker Georg Coenraad Pollemans. Als wees zal ze bij deze stiefvader zijn blijven wonen, ook nadat deze in 1914 in Enschede hertrouwde met Engelina Klensman.

Na de Eerste Wereldoorlog ging Käthe in Nederland aan de slag als dienstbode, eerst in Diepenveen en in 1919 in het Blijdensteinhuis in Enschede bij de weduwe Martha Blijdenstein-Van Heek, die kort daarvoor haar man Helmich had verloren aan de Spaanse griep.¹ Toen in 1923 de nieuwe villa op het Amelink gereedkwam en de weduwe daar permanent ging wonen, nam ze

Käthe met zich mee.² In 1927 trouwde haar dienstbode in Enschede met Heinrich Pollemans die inmiddels werk had gevonden in spinnerij de Bamshoeve.³ Door dit huwelijk verloor Käthe haar Nederlandse paspoort en werd ook zij een Rijksduitse. Uit het adresboek van de gemeente van 1939 blijkt dat het kinderloze echtpaar vlak voor de oorlog in de villa op het Amelink woont. Käthe was kennelijk de favoriete dienstbode van de weduwe Blijdenstein. Op een foto uit de dertiger jaren zie je Käthe met de twee zoons van chauffeur Leerkamp een boottochtje maken op de vijver bij de villa. Moederlijk rust haar hand op de schouder van een van de jongens.

In 1940 werd Heinrich vijfenveertig jaar. Dankzij die leeftijd ontsnapte hij aan een directe oproep *ins Militär*, want de Duitsers hadden de generatiegrens voor de dienstplicht bij drieënveertig getrokken. Wat hij tussen 1940 en 1944 wel heeft gedaan, weten we niet. Het is onwaarschijnlijk dat hij zijn werk op de Bamshoeve kon behouden, want de Nederlanders bejegenden alle Rijksduiters na 10 mei 1940 met groot wantrouwen. Heinrich was opgeleid als *Schlosser*⁴. Ik denk dat hij met zijn technische achtergrond zijn steentje heeft bijgedragen aan de bouw van de Fliegerhorst Twente.⁵ Ook heeft hij zijn rijksgenoten wellicht hand- en spandiensten verleend toen zij in de villa's het Bouwhuis en het Amelink trokken.⁶ In de loop van de oorlog verhuisden Heinrich en Käthe van de villa naar de naastgelegen chauffeurswoning (Amelinkslaan 9). Mogelijk gebeurde dat na het overlijden van de weduwe Blijdenstein-Van Heek in 1941, toen de oudste zoon van de weduwe, Albert Jan, met zijn gezin in de villa trok. Het kan ook zijn dat ze de villa pas in 1943 uit hoefden, toen er een Duits militair hospitaal in kwam en de nieuwe generatie Blijdenstein uitweek naar 't Spieker aan de Blijdensteinbleekweg.

In de zomer van 1944 moest Heinrich alsnog dienen in de Wehrmacht.⁷ Tot aan de overgave van het Duitse leger in 1945 was hij als *Unteroffizier* gelegerd in het westen van ons land. In die roerige periode is hij nauwelijks thuis geweest. Heinrich doet in zijn brieven schimmig over zijn precieze verblijfsplaats en militaire taken. Logisch, want die waren geheim. Toch kun je uit zijn beschrijving van het landschap wat

afleiden. Zo vindt hij de duinen erg mooi als ze met rijp bedekt zijn en mist hij bomen in zijn omgeving. Zit Heinrich soms in een bunker van de Atlantikwall te wachten op een vijand die niet komt? Als ik zijn Feldpost-nummer 58042 natrek, blijkt dit helemaal te kloppen. Heinrich maakt deel uit van een *Festungs-Stamm-Trupp*.⁸ Geen wonder dat hij klaagt over *Langeweile* want een invasie aan de Hollandse kust blijft uit. Hij heeft niets te doen. Zelfs de geallieerde soldaten die ons land in 1944 wél binnenvallen, laten het westen van het land links liggen.

Omdat Unteroffizier Pollemans geen oorlogscorrespondent mag zijn, schrijft hij over de beslommeringen van alle dag: het eten, de brandstof voor de kachel, de prijs van tabak en de beschikbaarheid van stroom voor radio en verlichting. Ook mag hij in zijn brieven graag speculeren over de bezigheden van Käthe op het Amelink. Op 2 november 1944 wordt Käthe zevenenveertig jaar en dan *zal* ze haar verjaardag *wel* samen vieren met haar jongste zus Emma die dienstbode is op het Hegeboer, niet zo ver bij het Amelink vandaan.



Käthe (met hoed) In een bootje voor het Amelink.

Reinig komt uit de brieven tevoorschijn als een toegewijd echtgenoot. Om de zes dagen schrijft hij een brief naar zijn *Pupp*. *Was gäbe ich, wenn ich doch an diesen langen Winterabenden wieder so lekker bei dir sitzen könnte bei einem Täschen Tee oder Koffie und etwas Radio Musik dazu und Lukki so gemütlich in seinem Körbchen*, schrijft hij op eind oktober 1944.

Als Käthe somber is, moet ze maar een wandeling op het landgoed maken, raadt hij haar aan. Het

Amelink leent er zich heel goed voor om *trüben Gedanken zu verjagen*.

Sinterklaas en Kerstmis kan hij dit jaar niet samen met zijn pupke vieren, want de oorlog heeft ook Nederland bereikt. *Dieses Jahr wird Holland ja wohl seinen traurigsten Nikolaus der letzten 500 Jahre haben*.

Samen met zijn kameraden heeft hij nog wat van het kerstfeest proberen te maken. Zo hebben ze een Tannenbaum opgezet, en konden ze zich tegoed doen aan *Schnaps, Punch*, appels en bitterkoekjes. Bij het kerstmaal stond er fazant op het menu, gebraden in echte boter, een kostbare delicatess in de hongerwinter. Heinrichs kerstavond eindigde met kerstkaraoke: met zijn kameraden zong hij kerstliederen op de radio mee.

Halverwege maart 1945 schrijft hij over de schaarste. Hij klaagt over de prijs die de Hollanders vragen voor hun tabak: 20 gulden per 50 gram. En hij vangt vissen om zijn etensrantsoen aan te vullen. Gekookte snoek smaakt best lekker, ontdekte hij, toen hij niet meer aan boter of vet kon komen.

Heinrich probeert ondanks de roerige tijden positief te blijven. Meer dan eens eindigt hij een brief met de Hollandse tekst: *'Houd er de moed maar in'*. Pas in zijn laatste brieven – die van maart 1945 – zakt zijn toon. Hij voelt zich de laatste tijd niet *100 Prozent*, bekent hij. Als hij zojuist op de radio naar de nieuwsberichten heeft geluisterd, noteert hij: *Es sieht böse aus in Deutschland. So muss es bald ein Ende geben*. Maar dat einde wil hij niet in Nederland meemaken. Als de oorlog is afgelopen, *fahren wir für immer in die Heimat*. Het Nederland van na de oorlog lijkt hem geen veilige plek voor een ex-soldaat van de Wehrmacht.

Na de oorlog is het stel naar verluidt in Nordhorn gaan wonen. Het vertrek van Käthe uit het Amelink moet halsoverkop zijn geweest, anders had ze de brieven van haar man wel meegenomen naar de Pruus. Die vielen nu bij de bevrijding in handen van een plunderaar.

“Heinrich und Käthe” is een van de verhalen uit een klein supplement bij *Lonneker Oorlogsverhalen* van Willem Bulter.

1945 – 2020 Hiroshima en Nagasaki

Een bommenwerper van de Amerikaanse luchtmacht dropt op 6 augustus 1945, op zeshonderd meter boven de stad

Eerst zijn er de twee Egyptische vroedvrouwen, Sifra en Pua. Schoonheid en Schittering betekent hun naam. Zij zijn



Hiroshima een atoombom en op 9 augustus daaropvolgend een atoombom op Nagasaki.

Mens en dier komen om het leven door de enorme luchtdruk, of zij verdampen in een verzengende hitte.

Een ooggetuige van Hiroshima schrijft: 'waar de stad stond is alles, zover het oog rijkt, veranderd in een woestijn van as en puin'.

En God ? Laat Hij dit allemaal toe ?

Waarom trok Hij zich het lot van al die Japanners niet aan ?

Met het verhaal van Mozes in het biezenmandje wil ik proberen hier een antwoord op te vinden.

Dat Mozes in het biezenmandje ligt heeft een aanleiding. De Farao heeft een bevel doen uitgaan dat alle jongetjes onder de twee jaar in de Nijl geworpen moeten worden. De Farao is beducht voor jongens, meisjes en vrouwen interesseren hem niet. Hetgeen een grove onderschatting is, want het zijn uitgerekend vrouwen die niet meegaan in het systeem van de Farao.

Vrouwen blijven trouw aan hun roeping kinderen geboren te laten worden. Dan heb je de moeder van Mozes. Als zij haar zoon aanschouwt wordt zij getroffen door zijn schoonheid, getroffen door het pure wonder van zijn aanwezigheid. Ze zag dat hij 'goed' was. Woorden die ons bekend in de oren klinken. Bij de geboorte van hemel en aarde lezen we in het boek van de wording: 'En God zag dat het goed was'.....

Zij gaat haar kind redden van een wisse dood. Uit liefde verbergt zij haar kind. Ongetwijfeld, bij het minste geschrei zal ze hem de borst geven hebben, bang dat hij zich verraden zal. Langer dan drie maanden lukt het haar niet. Wat nu ? Ze neemt een waterdicht gemaakt papyrusmandje, legt het jongetje erin en zet het mandje aan de oever van de Nijl in het riet. Uitgerekend daar waar de dochter van de Farao placht te baden. Haar dochter Mirjam houdt de wacht. Weer rijmt het verhaal op een verhaal van 'in den beginne'.

Het is het verhaal van de ark van Noach.



De bijbelschrijver gebruikt voor het 'mandje' hetzelfde Hebreeuwse woord als bij de ark van Noach gebruikt is. De ark, het veilige huis dat Noach en de zijnen beschermden tegen de vloed.

Tot slot is er de dochter van de Farao. Ze komt om te baden en zij ziet het drijvende mandje. Ze wil weten wat het is. Dat is heel bijzonder! Zij laat zich niet leiden door de gedachte dat het beter is niets zien of te horen Ze kiest niet voor veiligheid.

Als de dienaressen haar het mandje overhandigen weet ze het onmiddellijk; dit is een Hebreeuws kind. Ze is met ontferming over het jongetje bewogen. Wat een lief hulpeloos kind. Dit jongetje verdient een kans. Wie kan het voeden? Mirjam komt ten tonele en het plan dat moeder uitgedacht heeft slaagt.

En de prinses noemt hem Mozes, want zegt ze: 'ik heb hem uit het water

getrokken'. Ik heb hem uit het water gered, niet wetend dat het later opnieuw zo zal gaan met dit kind. Eenmaal groot geworden, zal hij een heel volk redden uit het water van de Rietzee, leiden naar de overkant, het beloofde land Kanaän. Waar is God nu in dit hele verhaal? Zijn naam wordt nergens genoemd. Gaat dit aan God voorbij? Het is de vraag die wij aan het begin stelden.

Naar mijn idee is God vertegenwoordigd in de beide vroedvrouwen. Vrouwen die de juiste keus maken. God is er bij in de liefde die de moeder heeft voor haar kind. God is er bij in de lef van Mirjam door op het juiste moment toe te springen om een voedster te zoeken. God is er bij in de ontferming over het kind, door de Egyptische prinses. Het gaat geenszins aan God voorbij. God is vertegenwoordigd in een ieder van ons die de juiste keuzen maken.

Want God heeft ons zo geschapen dat wij keuzes kunnen maken. Wij zijn niet als robots door God geschapen en geprogrammeerd om alleen het goede te kunnen doen.

Wij kunnen keuzes maken, wij kunnen kiezen. Een verkeerde keus van ons mogen wij God niet in de schoenen schuiven. Hij staat daar geheel buiten. De steden Hiroshima en Nagasaki zijn verwoest door een verkeerde keuze. Dit had nooit mogen gebeuren en mag nooit meer gebeuren! Daar moeten wij aan werken omdat wij Gods handen en voeten zijn. God wordt zichtbaar daar waar wij ons inzetten en de goede keus maken.

Vriendelijke groet, ds. GertJan Lambers
Heerspink
Kapel uit liefde, Lonneker

Hennie en Winnie van der Meer zien terug op 15 jaar werk in Gambia.

Overdracht Sociale werkplaats in Gambia aan het plaatselijke kerkbestuur.



De overdracht van het project aan het kerkbestuur.

Op 2 februari 2020 hebben wij, Hennie en Winnie van der Meer, als Stichting Fajikunda , onze gehandicapten-werkplaats in Gambia, overgedragen aan het kerkbestuur van de St. Charles Lwanga church. Deze overdracht van de werkplaats, die wij officieel in 2007 hebben opgericht, vond plaats tijdens een plechtige viering waarbij de officiële papieren en de erkenning van de werkplaats door de Gambiaanse overheid zijn overhandigd aan het kerkbestuur.

Toen wij 15 jaar geleden voor het eerst Gambia bezochten zag het land er totaal anders uit dan nu. Er was nauwelijks elektriciteit. Als je avonds je hotel verliet dan was het donker. Een sterrenhemel

werd zichtbaar. Er was geen straatverlichting, geen verkeerslichten en je zag geen nieuwe auto's. Omdat de elektriciteit telkens uitviel was ons eerste project het sponsoren van een grote generator voor de kerk die wij bezochten. Omdat de elektriciteit nog steeds uitvalt zijn wij blij dat deze generator nog steeds functioneert.





Het etentje dat ons werd aangeboden.

Wij zagen ook veel gehandicapten, die alleen maar mochten/konden bedelen. Na een klein onderzoekje bleek dat zij die konden bedelen bevoorrecht waren. Als je niet kan bedelen wordt je weggestopt, ergens achter in de compound. Om gehandicapten uit hun isolement te halen en om te laten zien dat zij in staat zijn om te werken zijn wij in 2007 gestart met de Sociale Werkplaats voor gehandicapten in Gambia

Intensief overleg.

Pas nadat duidelijk was geworden dat de werkplaats op eigen benen kan staan en na langdurig en intensief overleg met het kerkbestuur en de leiding van de werkplaats, werd besloten de overdracht begin 2020 te realiseren. De zelfstandigheid werd mede mogelijk door

de opbrengst van de Vastenactie 2019, met als motto: "Naar een zelfstandige

gehandicaptenwerkplaats in Gambia". Hierdoor kan 23.000 euro geïnvesteerd worden.

Geweldige herinneringen.

Wij hebben geweldige herinneringen aan al die jaren waarin wij gewerkt hebben om van de werkplaats een succes te maken. Dat alle betrokkenen in Gambia hiervoor dankbaar zijn, hebben zij nog eens laten zien tijdens de overdracht. Naast een speciale overdrachtsviering en een verkoopdag werd ons uit dankbaarheid een geweldig Gambiaans diner aangeboden door de parochie.

Tot slot, alles wat wij als Stichting in Gambia hebben gerealiseerd is alleen mogelijk geweest door giften en de medewerking van de vrijwilligers in Nederland. Namens de mensen in Gambia bedanken wij een ieder die hier aan meegewerkt heeft.

Hennie en Winnie van der Meer.

In memoriam, Gerard Graave.

9 juni 1939 – 23 oktober 2019.

Gerard Graave. Door hem hier te memoreren willen we de Lonnekernaren herdenken die in de afgelopen maanden zijn gestorven en niet meer onder ons zijn.

Waar te beginnen, als je wilt gaan vertellen over iemands leven? En waarover moet dat vooral gaan, wat of wie stond er centraal in dat leven? Ik ben Jeroen Graave, de zoon van Gerard, die zich deze vragen stelt. Ria Bosch heeft me gevraagd of ik iets over mijn vader wilde schrijven in Geloven in Lonneker en dat doe ik natuurlijk graag.

Ik laat de herinnering beginnen op 22 november 2013. Op die datum kreeg mijn vader de Sint Gregorius medaille, ter ere van zijn veertig jarig koorjubileum. Mijn vader is al op 24 jarige leeftijd bij het koor gekomen, zo leid ik af. Wie van de andere koorleden waren ook zo lang lid, vraag ik me dan af. Die medaille vond ik tussen de persoonlijke spulletjes van mijn vader die we natuurlijk zorgvuldig bewaard hebben. Ik zou niet geweten hebben waar die medaille voor uitgereikt was, als ik de bijbehorende brief er niet bij bevonden had. Mijn vader had het niet over medailles en onderscheidingen die hij had verdiend, hij stak graag de draak met mensen die over zichzelf pochten. En dus was die medaille een geheimpje, iets dat je pas veel later over iemand te weten komt



Op 3 juni 2009 was ik met mijn vader op het stalen dakterras van het Sphinx Jungfrauoch observatorium, op 3571 meter hoogte in Zwitserland. Je ziet van alles in de blik van mijn vader. Allereerst genoot hij van de geweldige ervaring en had hij net een paar mooie foto's gemaakt, maar hij was de duizelingwekkende hoogte niet gewend en dus is hij zowel ontspannen als alert. Hij staat tussen twee sterke stalen speren in die het transparante rooster van het dakterras op zijn plek houden en tevens dienen als een Faraday constructie. De blik in zijn ogen zegt nog iets. Een vraag aan mij, degene die de foto maakte: waarom breng je me hier naar toe, wat doen we hier? Die vraag heb ik nooit beantwoord, maar over deze vakantie in Zwitserland hebben we het nog vaak gehad. Ik was blij dat ik mijn vader en moeder had uitgenodigd om die reis te maken, naar het ski en wandelgebied waar ik zo vaak kom;

Een paar jaar later was dat niet meer mogelijk geweest, het zou voor beiden te intensief geweest zijn. Mijn vader kon ook smakelijk vertellen over vakanties die minder geslaagd waren, hij gaf niet zoveel om verre oorden en vooral als het allemaal minder rooskleurig was dan het werd voorgespiegeld, liet hij iedereen dat achteraf graag weten, met de nodige humor. Het was mijn moeder die er graag op uit wilde, iets anders wilde zien dan alleen de eigen omgeving in Twente, maar voor mijn vader was juist die eigen omgeving zeer geliefd.

Mijn vader is geboren op vrijdag 9 juni 1939. Ik heb hem een paar jaar geleden de Volkskrant die op die datum uit kwam, cadeau gegeven voor zijn verjaardag. Ik had gedacht dat hij veel belangstelling zou hebben voor de nieuwsberichten die er op die dag waren, zeker omdat hij nog wel eens vertelde over de oorlogsjaren, die hij als klein kind meemaakte.

Zo is te lezen welke maatregelen werden genomen voor kust en grensbeveiliging en dat de 'berging der Thetis is opgeschort'. De HMS Thetis N25 was een duikboot die zink op 1 juni 1939, maar die werd geborgen, gerepareerd en in 1940 weer dienst deed, deze keer onder de naam HMS Thunderbolt. Maar hij had geen belangstelling voor deze krant, hij vond ook hier weer zijn eigen geboortedatum niet bijzonder genoeg en hij had bovendien in de loop der jaren een allergie opgebouwd tegen 'speciale datums'.





Mijn vader ging van februari 1959 tot augustus 1960 in militaire dienst, die hij zeer goed had vervuld, volgens de Verklaring van Aanbeveling die hier nu voor me ligt. Op 29 december 1965 huwde hij mijn moeder, Ceciel. Er was gedurende hun huwelijk de nodige problemen, maar mijn ouders zijn toch altijd bij elkaar gebleven. Wat hen bond waren de momenten waarop ze in gezelschap waren van vrienden, familieleden en kennissen, bij wie ze graag op bezoek kwamen of die ze graag ontvingen. Dan werd er plezier gemaakt, waren de onderlinge geschillen even niet belangrijk. Vooral in de jonge jaren in Lonneker was dat zo. Toen mijn ouders met ons gezin, ik heb twee zussen, Jacqueline en Annelies, naar Enschede verhuisden omdat mijn vader daar zijn sanitair – en loodgietersbedrijf had, was er minder ruimte voor ontspanning, er moest hard gewerkt worden. En toch waren er in die tijd ook voldoende mooie en plezierige momenten, ik kan terugkijken op een gelukkige jeugd.



En hoe mooi is het dan niet om deze herinnering af te sluiten met een foto waarin alles samenkomt. Het is de foto die mijn vader maakte op zijn laatste verjaardag, op 9 juni 2019.

Die vierden we op een fraaie zonnige dag op het terras van museum Natura Docet in Denekamp, een idee dat snel geboren was.

Een natuurgids leidde tussendoor het gezelschap van familieleden door de fraaie tuin die bij het museum ligt.

**'SAMEN DEZELFDE
TAAL SPREKEN
IS SAMEN BOUWEN
AAN IETS MOOIS!'**



Aannemersbedrijf
GEBR. MEIJERINK

**NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD
RENOVATIE**



lid van **Bouwend Nederland**

WWW.AANNEMER-MEIJERINK.NL

Meijerinksweg 40 Lonneker
(053) 435 58 64 info@aannemer-meijerink.nl

HET K.V.G. LONNEKER (Katholiek Vrouwen Gilde)

Het Katholiek Vrouwengilde kwam voort uit de R.K. Vrouwenbond. De R.K. Vrouwenbond werd in 1913 opgericht door enkele vrouwen naar een concept van de priester dr. Alphons Ariëns. Na de 2^e Wereldoorlog scheidden de boerinnen en arbeidervrouwen zich af. De overige vrouwen gingen zelfstandig verder onder de naam Katholiek Vrouwengilde. De doelstelling van het KVG was de vrouw haar taak als christenvrouw meer bewust te doen worden, zowel t.a.v. haar persoonlijke leven als met betrekking tot haar plaats in maatschappij, gezin en kerk.

Het KVG Lonneker is opgericht in september 1955, nadat er door Kapelaan Kolkman met enkele dames uit Lonneker een bespreking was geweest met Mevr. Kaufmann van de vrouwengemeenschap. De opzet was een zelfstandige vrouwenorganisatie voor volwassen vrouwen met als doel vanuit evangelische inspiratie een bijdrage leveren aan de ontplooiing van de vrouw met betrekking tot haar plaats in gezin, kerk en samenleving. Op een avond werd aan een honderdtal Lonneker dames deze boeiende uitleg gegeven en werden er 93 dames lid van de vrouwengemeenschap met als eerste voorzitter mevr. Kayser-ten Vergert.



Mgr. Bekkers in 1961 op bezoek bij een afdeling van de KV

Pastoor Wim Pas.

Dit is nu in september 2020 65 jaar geleden. En er is veel veranderd in die jaren o.a. toen Pastoor Pas in onze Parochie kwam en zijn medewerking vroeg van het KVG om vanuit de Parochie de zieken en ouderen een kleine attentie te geven met Pasen en Kerstmis opdat zij niet vergeten werden. Hier stemde het KVG mee in en vanaf toen werden 2x per jaar attenties in de vorm van fruitmand, bloemstukken of met Pasen iets om te snoepen rondgebracht. Ook de bewoners, die naar een verzorgings-/verpleeghuis verhuisden, werden niet vergeten. Net als alle 90-jarigen van de Parochie die werden verblijd met een attentie.

Kerstmiddag.

Met Kerstmis was er een gezellige middag voor alle mensen van 65 jaar en ouder in ons dorpshuis, waar dan ook, zolang het ging, Pastoor Pas langskwam om de mensen even toe te spreken en gezellig met ons een glaasje te drinken. Dit werd zeer op prijs gesteld door de aanwezigen. Om dit alles te bekostigen werden er bij het KVG wijkleiders aangesteld die ieder een wijk in Lonneker voor hun rekening namen om geld op te halen waarvan de attenties betaald konden worden. Ook werden wij de laatste jaren gesteund door de Parochie en Dorpsraad.

Niet meer langs de deur.

Onze wijkleiders zijn er nog steeds maar, zoals u inmiddels hebt vernomen, gaan wij sinds vorig jaar niet meer langs de deuren om geld op te halen want ook bij ons KVG heeft de vergrijzing jammer genoeg toegeslagen. Van meer dan 100 leden zijn we meer dan gehalveerd. Voor ons is een ieder welkom bij het KVG, gold het vroeger voor

katholieke leden, nu is het KVG voor alle vrouwen ongeacht religie of leeftijd.

Ondernemers.

Voor de attenties en alles wat er nodig is voor de kerstmiddag, maken wij gebruik van de ondernemers en Horeca in ons dorp Lonneker. Zij zijn altijd bereid mee te denken en te werken aan onze activiteiten. Daarvoor onze hartelijke dank.

Wij begrijpen dat menig een van u het jammer vindt dat dit voorbij is, maar wij denken dat u dit ook kunt begrijpen. Wij hebben dit al die lange jaren met liefde en aandacht gedaan en wij willen u als parochianen heel hartelijk bedanken voor uw altijd weer gulle bijdrage en de waardering die we kregen bij de zieken en ouderen. Al gaan wij nu niet meer rond om geld op te halen wil nu nog niet zeggen dat wij niet meer denken aan onze parochianen die ziek zijn en de ouderen die niet meer in het dorp wonen.

Wij zijn ook al die jaren zuinig omgesprongen met het geld zodat we nog steeds iets op de spaarrekening hebben staan. Dit geld zullen wij, zolang het reikt, besteden aan attenties en een mooie Kerstmiddag voor de ouderen van Lonneker. Onze wijkleiders zullen zowel met Pasen als Kerst nog rondgaan om attenties te brengen.

Ziekenbezoek.

Wat wij van u vragen, geef als u weet waar iemand ziek is of verhuisd naar een verpleeghuis dit door aan de dames van het KVG, zodat wij niemand vergeten. Hoelang dit nog doorgaat kunnen wij nu nog niet zeggen maar dat zullen wij u t.z.t. meedelen via het Dorpsblad Op en um Bolt.

Al zijn wij nu een wat kleinere vereniging wij hopen toch nog een mooie tijd te hebben met onze leden en veel plezier aan onze gezellige avonden/middagen te beleven.

Groet aan u allen, bestuur KVG Lonneker.



Gerard Dimmendaal maakte deze foto van onze Jacobuskerk vanuit een luchtballon.

Jong geleerd is oud gedaan

Leer uw kind stap voor stap
met geld omgaan

Open nu
het JongWijs
pakket



Kleisman Assurantiën
Scholten Reimerstraat 25
7524 CR Lonneker
T 053 - 433 7199
E annemarie@kleisman.nl
I www.kleisman.nl



Uw bank dichtbij. RegioBank

Zelfstandig Adviseur

ctrl P

PRINTING & MORE



WWW.CTRL.P.EU

Kapsalon Jacqueline

Dames en heren

Jacqueline Yntema

Bergweg 20
7524 CW, Lonneker

Ingang Pastoor Balkstraat

Kapsalonjacqueline@hotmail.com

Tel: 06-22967661



Carlo van den Beld Piano Orgel Keyboard

Gediplomeerd muzikleraar Levinkskamp 5
voor beginners en gevorderden 7524 BB Lonneker

tel.: 053-4771383 / 06-51896449

e-mail: info@klavierschool.com



Scan deze code
voor meer info :



www.klavierschool.com

Savenijë

hotel restaurant



Neem een kijkje in onze vernieuwde tuin



Open op dinsdag tot zondag van 10:00 tot 22:00

fyon

- Algemene fysiotherapie
- Manuele therapie
- Oedeemtherapie
- Oncologiefysiotherapie
- Medische training
- Medical taping
- Sportfysiotherapie
- Gespecialiseerde fysiotherapie bij Claudicatio Intermittens, Diabetes COPD en Parkinson

**Mensen helpen om langer fit en vitaal te blijven.
Dat is wat ons elke dag beweegt.**

Oldenzaalsestraat 730 Lonneker • 053-4358900 • info@fyon.nl • www.fyon.nl